

— ३१८-२१ या - १००० रூ. வரை

மாத தின்மனிஷப் பயத்து-

அன்பளிப்பு

P.M.R.N.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

२४.७.३५

—०१००—

திருப்பேரூர் १-१२-३५

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—०१००—

இது

ஷடு தலத்தில் வசிக்கும்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் திருப்பணி

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

இபற்றப்பெற்று

—०१००—

கோயமுத்தார்:

ஸ்ரீமாண் சிவ, மாணிக்கசுந்தரன்

செட்டியாரவர்களால்

—०१००—

கோயமுத்தார்: நடேசர் அச்சுயக்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—
1916.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,

GIF
O-, IASU3,
EF

பட்ட பாட	வரி	பிளமு.	திருக்கம்.
4	4	பழம்பொருளீ	பழம்பொருளீ
11	$3 + 4$	மிட்டரு	மிட்டறு
14	1	வண்பத்	வண்பவத்
36	2	தக்துங்	தக்துவங்
38	3	விட்டினீ	விட்டினீ
41	1	மீவுடலக்	மீவுடலக்
96	4	லன்பா	லன்பி
98	5	எற்றுவரி	எற்றுவரி
	7	விழையே	விவரதால்

६.

இவமாய்.
திருச்சிற்றாய்பலம்.
சாத்துக்விகள்.

திரிசிரபுரம் வரகனேரி வித்வான்
ஸ்ரீமத் சோ. வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியதை.

அறசிரக்கழிகெட்டியாசிரிய சிருத்தம்.

ஸூத்தகீணர் மலர்த்துடவைபுடையுடுத்த திருக்காங்கிர் புனித திர்த்த, மீத்தவழும் புயல்பெயல்சை விட்டாலும் வறப்பின்றி விளையச்செய்கள், காத்தமையப் படிந்தவர் தீக் கண்மொழித்தாள்கின்ற கடப்பாடுற்றே நீத்தலீலா தெளிரோளுர் திருவாரூர் மறைமுழுக்கு நிறைபேரூரே

சொல்லாரு மொருகலமத் தலமதனைச் சூழ்ந்தாருஞ் சூழ சின்ற, வெல்லாருஞ் சுகமாரு மியல்பாரு நலனுரு மிகமையத் தாரு, மல்லாருஞ் சூழற்பச்சை நாயகியா ஸிடனுரு மணியாருங்கம், கில்லாரும் பிறையாருமெம்மையாட்டொள் படியாரும் வீமலனுங்க்கே (3)

கொங்குவள் நாடுடனுப் பாளைபத்தில் வேளாளர் குலத் திற் ரேண்றித், துங்கமுற வில்லறமாத் துறைபடிந்து சில காலங் துனைக்கேதயம்யா. வங்கதனைத்துறந்து துறக்கானுகே யித்தலத்தி லறபான்மும்மை, பொங்குதிருத் தெண்டா டித் தொண்டுகிவ பூசையுமே புரியாங்கிறே (3)

எத்துணையும் படித்தாலு மெவ்வெவர் தீநடிற்றலு மென் ஜோகிப், புக்கியீரு காலத்தும் போகாதென் றக்கக் கூண்டு-பூக்கொத்து தேய்-தேயம்

குமோழி பொருங்கு மாறு, சித்தகவில் றறந்துடைத்தொன் டுறவறத்தைப் படைத்து மிவண் ஸிளக்க மாகக், கைக் தலத்தா விரவலர்க்குத் தன்குலமீ தெனவுநனி காட்டிக் கொண்டே (4)

தன்னிகரி லாதுறையுஞ் சுப்ரமண்ய சாமியெலுஞ் சான் ரேஷன்பாற், கண்ணிகரும் வண்மனமுங் கரைந்தாருகப் புனல்பெருகக் கண்ணுடன்பங், துன்னியகற் கண்டுபோற் கருக்கரைபோ லமிர்துபோற் சுவவயார் தென்சொன், மன்னியபாட் டியன்முறையே பதிற்றுப்பத்தந்தாசிவமுங் கி னுனுல் (5)

இலக்கியமு மிலக்கணமு மெடுத்தானுஞ் தாருக்கமென வியும்பு நூலு. கலக்குமொரு சித்தாந்த சாத்திரமு மினைத் தெனவே நன்குகாண்பார், கலக்கமற விந்நாலின்பொருள் விரித்துக் காண்பவெனிற் காண்பா ரன்றி, யலக்கணுறுத் தையப்பாடகற்றுதற்கு மலவயுணர்வார்க்காகுமன்றே (6)

முத்தியிறு பயனுதவ முளைத்தபவக் களைகட்டு முட்டில் ராமற், பத்தியெலும் பயிர்தழைய வேண்டுமெனிற்பலவாறுபகர்தலென்னே, சித்தியீயார் முறையெலுமிந்நாலைப் படித்தாலு நெஞ்சமீதே சத்தியமாய் நினைந்தாலுஞ் செயவற்று வி தன்பெருமை சாற்று மாதே (7)

முத்தமிழின் றுறைபோய் முதுக்குறையா எர்களிந்தமுந் ஸீர் வைப்பி, லெத்தனையோ பேரிருஞ்சுமவர்கருத்திலுறுத் தாமனிமையாமுக்க, னத்தனவர் தமினிவர் தமுளத்தின்றால் செய்கவென வமைத்திட்டானே, லொத்தனிந் நூற்கொரு தூலை யுவணையாரிட்டுக் காட்டுதலேற் குசித் மன்றே (8)

ஒதர்பவீர் நூலை பெழுதாத வெழுத்தொழிட டோ குருவா
ஶாக்கிப், முதலத்தோர்க் குதனினாலெழுதி கோயமுத்து
நிற்போந்து வாழு, பேசுகையி ராமவிக்கச் செட்டியார் த
ஙப்பயனுப் பிளங்கா என்ற, மாதர்த்தமுகை மேலணியும் மா
ணிக்கசுதானும் வணிகன்று இன (9)

வெண்பா

மொழிசிற் மழிசிறநயின் முக்கண்ண னன்பின்
ஏழிசிற்கண் னப்பன்சீர் வாய்தல் — விதைபாலை
தந்தானஞ் சுப்ரமண்ய சாமி பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யிங்கருமை யால்.

10

கோயமுத்தர் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பாளைய தர்
ஸ்ரீமத் அ. கந்தசாமி பிளையவர்கள்
இயற்றியவை
அறுதிர்க்கழிதயில்லடியாசிரிய விருத்தம்.

ஊல்லையிப் புவனம் பூத்த விள்ளருள் வடவப் பச்சை
வல்லிசெயம் பிராட்டி.ந் கென்று வாய்த்தாப் பாட மகன்றுட்டேந
பொல்லையி லார்வந் தூண்ட வு தித்தவன் புருவமான
சொல்லையே மலராக் கொண்டு தொடைதொடுத் தணிக்
தான்மாதோ (1)

அன்பெலா மரனுக்காக்கி யருடி தி யவன்றக் தானென்
றின்புலா மறுபான்முட்டைம் பிளையவர்க் காக்கிச்சிக்கூ
பென்பெலா மணி யே பென்ன விவடயறுத் தியான
ஶாக்கி, வன்பெலாங் கடிந்தகர்ப்பாய்வதற் சாமிதானை (2)

முனை-முல்லை ஜி.வி. க.சு.நா.

அங்களி தஞ்சபக்கண்ட ஏருவிசீர்த் தாலை வாச
மாகாலர்க் தடல்பூ ரிக்க முடிக்கரங்கூப்ப வெண்பு
கொவிலைனை யனைய கல்லா அங்குசமுங் குழழுக்கு மென்றும்
நாக்கியிக் கிதைபோற் பத்தி தழழுத்த தொன்றுகரக்கற்
பாற்றிரு (3)

வெண்பா.

அண்டுவரும் பேசை யாதரிக்கு எந்பேரைக்
கொண்ட முக்கும் பேரைக் குகண்பேரைக்-கொண்டவேங்க
டன்னேரில் சாமிதமிழ் காற்றும் பதிற்றுப்பத்
தென்னே யழைந்த வியல்பு.

திருப்பேரூர் ஸ்காந்திம்
மிரும்மகு இராமசாமிச் சிவாச்சாரியாரவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசிர்க்கழிப்பெட்டிலடியாசிரிய சிருத்தம்.

மண்ணினடால் ஸிரனிற்கும் வான்பேரூர்த் திருத்தனியில்
வயங்கானின்ற, தண்ணிலவு புளைவோற்குப் பதிற்றுப்பத்.
தந்தாதிதமிழாற்றந்தா, இன்னிறையு மன்பையெல்லா
வழிர்களிடத் துஞ்செலுத்து முரிமைவாய்ந்த கண்ணிய.
அந்த சுப்ரமண்ய சாமியெனு மெங்கினிய கண்போன்
ஏனே

திருப்பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் மட்டவயம்
ஸ்ரீலஹ்ரி சிதம்பர மெஞ்சூனை சிவாச்சாரிய
சுவாமிகள் இயற்றியது

எழுசிர்க்கழிப்பெட்டிலடியாசிரிய சிருத்தம்.

திருவன்தெப்பத் தீம்புனற்காஞ்சி மருங்குறை, செழும்
பொழிற் போதித, தருவளர் பேரூர்த் தளியினி லமர்ந்த
தற்பான் பட்டினாயகன்மேற், குருவருள் பெற்றுத் தறவ
டைந்தடியர்க் குறுபணிச் சுப்பிரமணியன், மருவளர் ப,
திற்றுப்பத்து, தாழிப் பாடிவிளைகவனைக் கணங்மாகிது.

கிவுமியம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

—•—
திருப்பேரூர்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
—•—

காட்டி.

வெண்பா.

யார்பாவும் பேரூர்ப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
சீர்பாலச் செய்யவருள் செய்யுமா—லேர்பாவு
மெட்டுக் குணத்தெம்மா னீன்ற விபழுகத்துப்
பட்டிக்க ணேசன் பதம்.

நால்

திருவிற் றிருக்கு மணிமார்பத் திருமா ரணக்குந் திசைழு
கற்குந், தருவிற் றிருக்குஞ் சீசுகமகற்குந் தலைமை யனித்
தா டனிமுதல்வன், மருவிற் றிருக்கு மலர்க்குந்தன் மா
னை யிடப்பால் வைத்துவந்த, வருவிற் றிருக்குந் திருப்
பேரா யுறைவா னென்னு ஞாநுநிறவா னே

1

யானே முதலீ ரேழுலதும் வருந்தா தனித்த மலைமாது
தானே தழுவக் குழந்தவொரு தனிமா முதலே திருப்
பேரூர்த், தேனே கட்டித் திருவியமே திரையிற் றிறவாத
தெளளமுதீத, யானே சரண மெனவடைந்தே ஏருள்வா
யகுளிற் டபரியானே

தமகன்-இடத்திரு.

சீரியா ரென்வே மால்பிரமண் பினக்குண் டிகிலிப் பேது
அஶா, லிதா மழலாய்த் தானேயென் றநிலித் தவர்பாண்
டியன்முன்னர்ப். பரியாய் சரிக் டமையன்பர் பழங்க ண
கற்றப் பணித்திடிதற், குரியார் பேரை முதல்வரெனை யு
வதா ஞாகற்கு முரியாரே 3

சீரியான் புலீனா யினுங்கடையா மொருவே னெனையு மு
வந்தாள், வரியான்றிந்தார் தமக்கறிதற்கடையார் தங்கட்
கெஞ்ஞான்றுந், தெரியான் போதி வனத்துறையுஞ் சிந்தா
மணி கீதங் கடிக்கைபுனை, துரியா தீதப் பழம்பொருளைத்
கோய்வார் பவத்திற் ரேயாரே 4

தோயா திருங்கை தொழிலியற்றுக் கூயேயெனியேயன்
நூட்டபவத்தி, லேராயா துழன் ரீ யூசலையொத் துப்பு
நெறியொன் ரூருசிற்கு, மாயா தவமே யலைந்தலுத்தே
நார்சே புனைநா னடைவதற்குத், தாயா யருள்செய் பசுங்
கோட்சீர் தருவே பேரைத் தறபரனை 5

பரனை துயர்கூர் கருக்குழியிற் பன்னு ளசீந்து பரிதவிக்
கக், கரனை கோட்டிச் சதுமுகனூர் கணித்தென்றலையினின்
ஞுமொரு, வரனை யெழுத்தைப் பொறித்திடுதற்குன்னிற்
புன்றக ஞுறுவமமுத்தாம், வரனை யருள்கத்துருப்பேருர்
வாழ்வை மயனக்கப் படிமீதை 6

அறிந்தோர் தமக்கறிதற்கரியான், என்றார், ஒரு
கால் தன்னையர்தார் கட்குச் சித்தவிருத்தி சுருங்குத
லான் கிட்டும் உணர்தற்கட்டிதாகவின். கூரனையெழுத்து
உரன்-எய்-எழுத்து,

படியீர் பலவாம் பொருண்ணைசயாற் படரிக் திரிய வழிம் அது, படிவுற் றனந்தோற் பவத்துழலும் பாழ்வெல்வ் ஸினே கள் படராமல், படிவுற் றனது தொழும்பாற்றிப் பதியக் கதியிற்றிருவருளே. படிவுற் றிடுமா றியற்றுதியான் பரிக் து பேசைப் பதியானே

7

பதியே பாவுழுயர் போசிப் பைங்காருகஞ்சூந் திருப்பீப ரூர், நகியேய் லேவனிப்பரம்பொருளே நாதா நினது நளிர் கழலைக் துகியே புரியார் பசிள்ளிய தாயர்க்கார்க் தில்லாக் கொறுமுழன்று கதியே யிலராய்ப் பலி யீற்குங் கணமார் பேரோன் றுடையாரே

8

பேரூரிலகு நவமஸி யே பிறங்கிப் பினிக்கோ ராநுமாநுக்தே யாஞ் ரஷ்கட் திருச்சியேய யன்பே யுருவா மண்ணேவா நிஞ் டிலகு கடலூடி நிற்கு மூலக பந்தபெலாங் காஞ் டிலகு மின்னெனவே காணவருள்வாய்ப்பெருமானே

பெருமார் னெனவுங் திருப்பீரூர்ப் பெம்மா னெனவும் ஏ றங்கல்வரு, மொருமான்மருவும் பரனெனவுமூள்ளமுருகித் துதிப்பீராக்குத், திருமா லயனிந் திரன்முதலாந்தேவர் பதமுங் கடந்தபதந், தருமா லந்த குணங்குறிக் டணந்த வியலப் பெரும்பொருளே

10

வேறு.

பெரிப் தீஞ்சுதைக் கடவிடை யெழுவிடப் பினிப்பினு ல யன் றுதை, கரிய மேனிய னுய்தின கழலுறக் கதுமென மகிழ்ந் தன்னேற், குரிய தேவிட்டா ணிறீஇயது னின்மிட ருணர்த்துமே னுலகெல்லாங், தெரிய னின்னருட்டிறத்தை யர ரளசிடச் செய்வர்பே ரையந்தேவே

11

நாண்மங்கலகுத்திரம்

தேவதீதங்களையும்கூடியருப்பாகக்கொச்சிந்தனைபுரிகிற்போது
ஶாவமுற்றிலும் பறிக்கருள் பேரையம் பதியுறை பெரு
மாளை, மேவலாரையில்பொடித்தலென்னகையளைவிலை
வொடுவனங்காதார், மாவரங்கினும் பவம்பல வெடுத்தித்
நீத் தலக்கணுற் றலைவாரே

12

அக்கிலை உங்கடற் றரும்புபோ லட்டயனே அளவிலாப் ப
வத்தாடே, நிலையி லாதலை யாதுநின் றிருவடி நீழ்கீல் யரு
ளாமே, புலைய ஞுமெனப் புறக்கணித்த கற்றிடற் போக்
தெனை யருள்கிற்பர், ரிக்கியிரும்புவி மீதுயர் பேசையி ஸில
குமெம் பெருமானே

13

மானி ஞேக்கவொன் மதிநுதன் மடந்கைமார்வனப்பிலே
மயலான், யீன ஞாகிலு சினகழு விறைஞ்சுத லேய்க்கண்
ஞருள்வாடே, பானி லாவணி ஈடையனே பசங்கொடிபா
கனே யுயர்கைபங்க ஞுனி னேர்க்காடி யாயருட்பேரவா
மாதியக் தமிலானே

14

அங்கி வண்ணனே யவிர்மகி ஈடைமிசை யணிக்கருள்
கிருப்பேரு, ரெங்கைபெஞ்சினை யிக்கடயா கள்கிடையத் தெ
டுக்கலா நிலைத்தாமென், கிக்கைபவ்வணஞ் செய்கிட வள்
யனை செழுமலர்த் தயிசின்மென், முந்தை நான்முறைமு
தியல னிச்செயல் முடியுமா நறியேனே

15

அறிவு றப்பொதி யாணவத் தீதாடரினால் யாட்னே தென்
வேபைம், பொறிவ ழிப்புலன் ஞேறுமுளம் புகுதமெய்ப்
புண்ணிய மூணர்போத, கெறிசோ ரீதியும் னீசனேற்
குனதடி நேயமே அறுநெஞ்சம், பெறவ குள்புரி பேசை
யம் பதியுறை பேராட்ட பெருமானை

16

மாண்பீர்க்கரத்தெங்கிய வள்ளலை மதிநதிச்சடையானித்
தேனையாரமிர் தத்தினையின்னருட் செல்வனைத்திருப்பே
அருக், கோனை நாண்மலர் கொய்துழு சனைசெயக்குறித்தி
ஞாதவமேயில், மூனையோம்புதற் குலகினின்மறஞ்செறிந்
துள்ளாநாருமூத்தேனே

17

உழையி ருடனி ஊர்குறித் தேகுவோ ஞுணர்விலா தவ
ஞுற்ற, குழியிடைப்படு மாறுபோல் பேரையங்குழகனே
நினதாளை, யொழிலி லாதுறப் போந்தவ ஞேண்டொடித்
தடக்கவா ஞுதற்றேமென், மொழிமடந்தய ராதரப்
பரவையில் வீழ்த்தியான் முடிவேலேனு

18

முடிய வன்பத்தொடர்வழி முறைவரு முகிழ்தகனின் ரூ
மும்பாற்றிப், படிய நின்பதமலர்வழிற் பருதவான்பகமுறு
பசுந்தேனை, யடிய னுக்கருள் செயத்ககும் பருவமீ தடிக
ளே கரியீந்த, தமடிய ணிந்தருள் பேரையில் மேவிய மாசி
வர மணியேயோ

19

மண்ண கழிந்தும் வான் முழுவதுஞ் சுற்றிய மாலயன் கு
றித்திட்ட, வெண்ண முற்றிலா திகல்வலிகுறைந்கனரென்
ணி னு மியைந்தேழை, கண்ண கன்றபே னரயினினைக்கண்
ஞுறீஇத் துதிக்க மேனுளிற், பண்ணி முற்றிய மெய்த்த
வும் நன்றுகாண் பாடுமால் னிட்டயானே

20

வேறு

பாடுமால் னிட்டயானே பரம்பரானேபசுபதியே பண்ணூர்
பேரோ, மேயமா தவப்பயனே || னினையெரழிக்குங்குருமணி

வன்பவத்தொடர் முடிய, வெனக்க, கூட்டுக.

மடி-பேர்வை. நி மால்-ஷிட்டுது,, என்வை மால்-ஷினட
யான் என்றது, பண்புத்தெந்தயாமாறுநடக.

னினை-ஈண்டு, திச்சிசெயல்.

MAHAMAHOPADHYAYA
.....TULAI VFR LIBRAR

யே மேகினின்னை, நேயமாய்ப் பரவியரு னெறிமேவு மறி
விலஞப் நிலையில்லாத, மாயமாஞ் சகத்திலுறு வாழ்வதனை
மதித்தடியேன் வருந்துகேனே

21

வருந்திபருங் தவம்புரிவோர் மலர்ந்தனித யாம்புயத்தை
மருவியின்ப, மருந்தவருள் சேவமயென் னகத்துழறப் ,
ணிச்கருளி யையாவின்னை, சிருந்துகசி யுறக்காட்டுத்
தினினைக் ளறவோட்டுச் சிலங்பிலம்மைக், கருந்துணையே
பேரையுறை யம்மானே யடியேனுக் கருள்செய்வாயே 22

வாயுறநின் புகழ்வாழ்க்கி மலர்தாவிக் கரங்குனித்து வண
ங்கி யேத்தி, நேயமாய் நின்பெருமை நினைந்துனினைக் தெ
னதுள்ள நெகிழ்ந்து நாளந், பாபவிழிப் புனலுகுத்துப்
பரவுமொரு பணியலது பகரிற் பேரை, மேப்பா சிவலீம
யான் விரும்புகிலேன் சிறிதுமொரு வேறுபாடே 23

வேறுக ஸினையேயைன் ஸிட்டினையேற் கெட்டலீலைன் வெய்
யமாயை, மாறுக வெளைத்தனது வசமாக்கிமருள்பெருக்கி
வருத்க வந்தோ, நீருக மணிந்தருளு நின்மலனை யருள்
கூடு நெறிதா மாதோர், கூறுக வைத்ததிருப் பேரையரசே
நின்னைக் குறுகி னேறகே

24

குறுமைசெறி தீரும்பைதனை யோம்புமதே பொருளாகக்
குறித்தெங் நாளஞ், சிறுமையுறுதொழிலியற்றுஞ் சிற்றி
னத்தைச் சேராதுன் றிருத்தாண்மேசி, நறுமைநிறை தி
ருப்பேறுர் நாயகமேசு கமடையும் நாட்டம் வைத்தேன்
வறுமைகெட விக்கணமே வந்தருளிச்சிந்தைமலிமருஙர்ப்
பாயே

25

தீர்க்கருள்வாய் தீரன்மாயா ஸ்திமிரமெலா மகன்றிடநின்
குரமபை-தீகம். ஸ்திமிரம்-இருள்.

நிருக்கண்ணலே, பார்த்தருள்வாய் பரிசாகப்படி மேற்கற் குருவாகிப் பதமென் சென்னி, சேர்த்தருள்வாய் சித்தாங் த முத்திரை சேரவருள் செய்தேயென்னைக், காத்தருள் வாய்க்கருணைமலர்கற்பகமே திருப்பேரூர்க்கண்ணுள்ளனே

கண்ணதனைப் பறித்தனது கழற்கமலத் தருச்சனைசெய் கரிய மேக, வண்ணனங்பு தனக்கிரங்கி மாற்றலரைத் தெறுமாழி வழங்கு மந்தி, வண்ண சின திருவடிக்கண் மலர்து வியிறைஞ்சாத வழக்கீ யென்றன், வண்ணமதே யானு அம்வந்தருள்வாய் திருப்பேரூர் மருந்தன்னுளே 27

அன்னையப்பா வென்றமூத்தெ மம்மைதிருத் தாஞ்சான வழுதமுண்டு, கொன்னையப்பா மறைப்பொருளைத் தொகுத்தருட்பா மொழிகாழித் தோன்றலர்க, மின்லிசைப்பா வினைக்கீட்க விசைந்ததிருப்பேரையப்பா சினைந்துவாடு மென்னை யுப்பா வீசிடற்றிறன் நின்துரைக்கும் புன்மொழிக்கு மிரங்குவாயோ 28

இரக்கமே யியற்கைவடிவாகவொளிர் பரப்பொருளென்றி யம்ப வந்தாள், கரிக்குருவி நாளாமத கரிநரிகாகஞ்சிலங்கி கான மஞ்ஞா, குரக்கெறும்பு கோம்பி ஸபச மொடுநாகம் போற்றவருள் கொடுத்ததெய்வ, மருக்குலவு திருப்பேராவள்ளானிற்கெறுமூத்தி வாய்க்குநதானே 29

வாய்மைகெறி யறியாது மேற்கடத்தையெத்தலைந்துமனை மே நாஞ்சு தீமைசெறி பைம்புலைனச் சேர்ந்து ஏசைச் சேறான்து தியங்காதந்தத், தூமறையுட தொடர்வரியதொல பேரைச்சோதியதித்தொண்டு பூண்டே, யாமையென வகமடங்கி யஞ்செழுத்தி னடைவுணர்க்கீண் டமர்வாயன்றே

a அப்பா-இரக்கக்குறிப்பு. b அசம-ஆடி. c மற்கடமகுங்கு.

வேறு

அன்றலர்சொரிக்தோ னழனுதல் விழியாலழியவு மனியு
எம் பெருக நின்றனைக் குசில்யா வெறிந்தவன் கதிமே
னிற்கவும் புரிந்ததன் பென்ப, தொன்றுகா னின்பாற் கு
றையிரங் தேழை யுப்பதெறிக்குதவுக வையா, வென்பது
மங்கேத போதிமாவனத்திலிலங்கெழிற்றி னளியிலார்பவனே

பவங்களெண் னிலவாய்ப் படியிலூற் பசித்துப்பதிதேனுர்
பவத்தினும் பரிவாய்த் தவங்களைப் புரிந்துன் சரணபங்.
கயத்தைக் சார்ந்திடா அலகினை மதித்தே மூயவந்தனிலிலை
ந்தே னத்தனே கண்பார்த் தருடிருப் பேரையம் பலத்தி
னவந்தரு, பரமா, நந்தமெய்ஞ் நூன் நடம்புரிந் தருளு,
நாயகனே

32

நாயதன் பச்சை, நாயகிக் கொருபா னல்கிய புனிதன்மா
லயற்குத், தாயகன் பேரைச் சங்கர னெவைக்குந் தண்ணை,
ருள் கொழித்திடிந் தலைவன், ராயபொற் சரணப் புனையி
டித் திந்தத் தொல்பவக் கடலகட வாது, நீயெனே வாளா
நின்றனை பேதை நெஞ்சமே யென்செய நினைக்தே

33.

தேனுலா மிதழித் தொடையலார் சுடையுந் திருத்தகு வி
சித வானுதலு, நானவார் கூந்தற் றெய்வமங்கையர்நானு,
ட்டிய கண்டமு மிமைய, மீனவாங் கண்ணி தழுனியசெய்
ய மேனியும் னிளங்கவம் போதிக் கானவா மொருவன் வி
ரைந்தன துள்ளங் கலந்தனன் கழியவாணவமே

34.

ஆளி அன்பு,

ஆவலாற் றிருவைக் தெழுத்திய ஹணர்ந்தே யன்பொடு மலர்பறித்தடியிற் ராவினின் றிருத்தா டொமுதுள முரு கித் துணைக்கிழி களிற்புனல் சொரிஞ்து, பாளினு ஸினது பண்பெலாமமையப்பாடி லே னென்னினுமெளிதேய, தீஞுவனி விட்டுவரங் கெடவருள் பேரையுத்தமா நித்தியப்பொருளோ

நித்தியப் பொருளோ நின்மல ஸிளக்கை நினைபவர் நெஞ்சை ணிட் டகலாத், தத்துங்கடந்த மெய்த்தவ மஸிலையச்சக்கி தாநந்தநல் வழிவைக், கைத்தல மமர்ந்த நெல்லியங் கனிப் போற் கண் னுறுக் காண்டலுந்தேடி, வைத்தபொற் குஷி ய வென்ன மெய்ந்தூனம் வாய்த்தது போதிமாவனத்தே.

வளிதையர் நசையுங் குழுவிமே் வார்வு மண்மனீடு வெறுக் கைமேல் விழைவுங், கணைகட னுலகிற் பெறற்கரு மக்கள் காயம் தெடுத்துமூன் ஞுன்றிப், புனிதமெய். யடியார் சிவ சிவ வென்னப் போற்று மெம்போதிமாவனத்துப், பணி மதி வேணிப். பரமனீப் பணியாப் பாளிக் ளடைத்தபாழ் நாகே

37

கேவல கிலையின் மலவிரு விடையிற் கிடந்தபல். பசுக்களீ யெடுத்தே, யாவலாய்ச் சகலந் தனி னுடல் கரண மாதிய வளித்துநற் சுத்த, மேவரப் புரிந்து வட்டினை யுதவு மெய்ப்பொருள் கைப்பொருளாக, வாவது கருதிற் போதி சூழ் பேரை யம்பதி யடைவர்மே லவர்சீர.

38

வரையிலார். பசிய. மரகத வல்லி மருசிய கற்பகத் தருவே கரையிலாப். பெரிய. கருணையங் கட்டல் காமனக் காய்ந்த,

வெறுக்கை-கெல்வம்.

கண் மணி பீப, யரையிலா டரவம் புனீந்தருளா சீ
யடியவற் கெளிப னென் றனது, னீரையிலா மலர்த்தா ன
டைந்தனன் வினையை வீட்டிய பான் பேரை வின்னவனே 39

பேரையம் பதியிற் கோயில்காண் டமர்ந்த பிஞ்ஞகா சா
தகப் பறவை, காரையே நாடுஞ் சக்கரவாகங் கதிர்ளங்
திங்களை நாடும், வாரணி மூலையார் தங்களைக் காம மயக்கி
நேர் நாடுவர் வழங்கு, நீரை வறிஞர் நாடுவராடியே னுடு
த னின்னருள் ஷனோவே 40

வேறு

வினையி னைப்பொசித் தொழியுநாள் வீடுமீவ் வுடலங்
தனைசி லைத்தெனச் சலனமுற் றயர்ந்தின தமிபீப
ஞுனை சி னைந்து னைந் துருகுமெய் புழுவலன் புறத்வார்
நிழனவெ னக்கருள் புரித்திருப் பேரைங்ன் மலஃன 41

மலம ருஷிய மனமொனு மற்கட மைந்து
புலம ருஷிடப் புந்தினைந் துன்னடி பொருநதா
தலம ருமெனை யஞ்சலென் றருள்புரி பேரைத்
தலம ருஷிய சச்சிதா நந்ததற் பரனே 42

பரம வற்கெளைப் புரப்பது வெனத் தனைம் பணியுந்
தரமி லாதயர் சழக்கமீன னென்னி னுந் தனி॥ நால்
கரன யிற்கரக் கநதீவ டந்தைபம் பேரை
யரனை னக்கரு ணலநதர வஞ்சவா னலதீன 43

நால்கரன் னாங்குகின்ற கைபன்,-விநாயகக்கடவுள்.

3975
(8130)

வான நாடரும் நாடரும் போதிமன் றிடத்தின்
ஞான நாடக நவீற்றுசின் காகால ரத்தை
யீன நாடவங் சிருவருள் சொங்கிச் சூலகக்
தூனை நாடுத லொழிக்குயர் கதிமிங்க யூரைவே 44

உறுத ருப்த்தலா சியவெலா முன்னரு ஞட்டப்
பெறுத வன்றியிப் பேதையேன் பெறத்ககுஞ் தாமோ
சிறுத களினேன் சிந்தைநின் சீரடி மலரி
னிறுவு மாறருள் பேரௌழ் சித்யதத் துவனே 45

தத்தைகமென்மொழிப்பாவையர் தமையடைஞ்தவர்வென்
முக்க வாணகை யிடைவாரு ஏறால்வாய் முகக்கு
மிக்க ரோனியுண் னீழிக்கைப் பெருங்பலை யாயே
யோக்க லீக்கிடா கநூடிருப் பேரையுத் தமனே 46

உக்க மக்கனி முகலெனப் பேரௌவர் மூரளியைப்
புக்க சக்கினி லெழு கியு நாளிறை புகன் துஞ்
சிக்க மீதை வழுக்கியுஞ் சிக்ககீன புரியா
ரெத்த லத்திடை மேனினு மிசையிலா தவரே 47

இசைய ஸிமூ லினமலர் கொய்துபொன் னடியின்
மிசைய னிந்துளங் குழூங்குயெய் சிலிர்த்திரு விழிநீர்
கசிய நங்கிருப் பேரையங் கடவுளோச் சேர
நசையில் மானுடப் பவத்தினு நாய்ப்பவ நல்மே 48

நலந்த னிற்றிகழ் நாகரும் நாடரும் பேரைத்
தலந்த னிற்சிவ சங்கரன் றெடாழு றணந்து
நிலந்த னிற்பல தெய்வத நேயமுற் றலைவார்
பலந்த விர்த்திளங் காயுணும் பண்புவேய்ந் தவரே 49

தத்தை-கிளி. + இசையிலாதவர்-புகழ் இல்லாதவர்.
பலம்-பழம்.

வேயை யுதிப்பல் பசக்களை விரைந்தடிப் படுத்து
மாயை மாப்பசுத் தன்னையு மலரடிப் படுத்துங்
தானைய நேர்திருப் பேரையஞ் சாமியிப் புழுத்த
நாயை யுமிகழாதருள் வானருண்ணலமே

50

வேறு

வானுகி யெங்கு பூதங்க ளாகி மறைநாலு மேவி யுணரா
ஞானு விலாச மயமாகி யன்பர் நாட்டத் திலங்கு மணியே
தேனுடு போதி வனமீ தமர்ந்த சிவமே விரைந்து சிறியே
ஞானுடு மிந்த வுடலாடு முன்ன ருணைமே வுபாயமுரையே
உரையற்ற மோனதுறவே ருளத்தி லொளிர்கின்றசோதி
வடிவே, புரையற்ற போத மயமாய் நிறைந்க பொருளா
ன பேரையமலா, தரையுற்ற போக நிலையிற் கிடந்து த
ளர்வுற்ற பேதை நினது, கரையற்ற னின்ப நிறைவுற்றபாத
கமலத்தை நாடவருளேள்

52

அருளத்தனுகிபுரி மேவுமிச னின்யாகி யேனமுதவு
குருளைக்கிரங்கி மூலைதந்த தந்தை குறியற்ற வாதிமுதல்வ
னிருளைப்பெருக்குமிகலாணவாதியிடையிற்கிடந்துசமுலு
மருளிற் ரவிக்க வடியேனை சிட்ட வகையென் கொலேது
மறியேன்

53

அறிவே பழுத்த கனியே யினித்த வழுதேவடித்த மது
ரச், செறிவே நுதற்க னைழலா லெரித்த சிவமே கருப்பு
ஷ்லியை, மறிவேய் கரத்த வுயர்பேரை யத்த வணசத்தை
யொத்த கழகை, குறிவேறு பட்டு நமன் மேவு காலை ச்சு
கூறகோ ஸிலாம லந்தேள்

54

மாயை-மாப்பச-திருமால், சு குறைகோள்-இரத்தன்

அறமென்ப துள்ள மகிழலை யுத்து மயலார் தமக்கொர
ஆவும், பெறவில்லை மொன்று மளியாத பேசை பேசை
ப்ரதிக்கணிதறங்கள், நிறமொன்று முன்னி கொடுமங்கி
லாத சிறியீடினையாள நினையா, யுறவில்லை மிக்கு பண
பென்று மென்று முன்னாத ஞானவுறவே

55

உறுமா தரத்தோ டினீபை வழுக்கு முன்மே யளிக்க
வொழிபா. தொறுமா தவத்தி னிலைதேர வெற்கொர் தூர
வே யளிக்க வினையா, மறவாகை யற்று விடுமா ரு தூர்ர
மதியே தழூக்க வருங்கப், பெறுமா றளிக்கவருண்மேனி
கொண்டு பேரைக்க ஆற்ற பெருமா

56

பெருமா வெருக்க மிசைபேறி வட்ட கிலமேடு ரக்குமார்
மருமா மகத்தை யடைவே யியற்றி யமரோச ஊற்ற வள¹
முங், திருமார்ப ஊற்ற வொருசிரும் வேதஞ்சு சிர்களான
வெவையுங். திருமா வுரித்த வொருபீபரை யத்தனாடியார்
கணிப்ப திலையே

57

இலைகாய் கிழங்கு புன்லேயருக்கு யிக்கேயமின்றிக்கடிய
மலைமே னெருங்கு முழுமழு டியற்று வளர்மா தவத்தி ன
டையு, னிலையே வினைக்கிலொருபோ தனிக்கு || நிகர்பேரை
யத்த னிடமன், பிலையே லெடுத்த பவமே வியர்த்த மேன
வே யிசைக்கு மறையே

58

மறையா கமத்தி னுரைபே வகுத்த வழியே வழுத்தியிரு
தா, னிகைபோ துளத்தி னிடைபே யிருக்க னிலையேவு
முற்ற வெனியேன், குறையே யிரத்த றனையே குறித்த
னிலையேல் குணிப்ப தெவரே, கறையே களத்தி னுறைபே
ரையக்க கணிவொ டரங்கி யந்தீள்

59

அருளே குறித்த வடிவாகு மென்ன வருணால்க ளோது
மரிய, போருளே யுயிர்க்கு ஞாயிராய் நிறைந்த புனிதா பு
னிக்க ணாடியேன், மருளே யளிக்கு மொருமாய வஞ்சமதி
லே வருந்தன் மரபோ, தெருளே விளக்கி யுயர்பேரை மே
ய சிவமே செலுத்து னருளே

60

வேறு

அநும்பெறலீன் ரேஹழக் ககப்பட்ட தப்பிபரிய
வாரும்பய்சோ வாக்கு மனமுங் கடந்த வொரு
பெரும்பொருஞு மங்கண்ணைப் பேசி லுயர்முக்கட்
கரும்புதிருப் பேரூர்க் கணகா லயம்புகவே

61

வேலீஸ யுலகை விரைந்துக்குறி சோடி னும்பன்
ஆலைப் பயத்தரிய நுண்ணறிவு தீமாகினு
மேலைச் சிதம்பரத்தின் மேய பரமனிரு
காலைப் பிழயாரைக் கைப்பிழிக்கு மாணவமே

62

ஆணையிடி வேவனினக்கீக யாட்செப்புந் கொண்டனெனக்
காணிற் றிருப்பேரைக் கண்ணே யெனியேனை
மாணுர் தினது மலராடிக்கட் தூட்டிய விட்டா
லாணவங்கொண் டென்று மலைந்து திரியேனே

63

ஏனோ கடைக்க ஸிறையுஞ் செலுத்தாமன்
த் தீமேனுக்க மிட்டாய் விரைந்துதிருப் பேரூரில்
வானேநுர் மொழிகேட்டு வந்தமத ணைப்பொடிப்ப
தானேநுப் பினக்குலகி லன்புசெய வந்தேற்கே

64

வந்துத் திலைபோதி மாவனத்தெம் மானாடியைச்

மேற்குங்கமிடுதல்-பராமுகமாயிருத்தல்.

கிட்கித் திலைநாளுஞ் சென்று வெபஞ்சும் கு
முங்கீத் தொழும்பின் முறையறியா மூட்டொஞ்சீசே
~~குதித்தி~~ ரினமன் றண்டகர்க்கென் செய்வாடையே

65

என்செய்வல் பேரை யிறைவா வென துவிசாங்தர்
புன்செய்கை யாரப் புகுங்குவெட்டி பேர் திருத்தி
மின்செய்க பத்திப் பயரிர்விளைக் கும் வெளாவான்வா
பென்செய்கை யென்றுர் கிலையீதற் திழைப்பதற்கே 66:

பிழையீத புரிந்தலீக்கு பேய்தீபாலப் பூவுலக
முழுதும் பலச்சரக்கை மூட்டைக்டாக் கொண்டுவந்து
விழையுடைஞ்சீதனின்னெபனை விட்டு வினரனிற்செலவாய்க்
கழிவுதெவன் பேரைக் கதிர்பணிகள் விற்கீரு சீன 67

விற்றுண்டு மொன்றை விளைத்துவ்டு பொய்ப்பறியார்க்
குற்றதிமை யாக வுழைத்துவ்டும் வரழாமன்
முற்று நினது முழுத்தகாண்டி லார்ந்தவெனைப்
பற்றுங்கொல் பேரைப் பரமயவச் சுங்கவிதீய 68:

சங்கக் குழையுஞ் சங்கடீமர் சல்மகஞர்
திங்கட் கொழுங்குந் திருக்காத்தின்மாண்மழுவுங்
துங்கவென் ணீறு துகைக்கவாருட் கோலமுமாய்த்
தங்கை னெனென்றுசில் தனிப்பேரூர்த் தற்பரனே 69

பரிந்துன் யிழைவின் பழநடக்கும் பண்ணின்க
ணிரிந்தனெஞ்சுத் தார்தான்பமெப்துதல் மெப்பாடெனவே
தெரிந்திடவோ || நக்தித் திருத்தீத வெழில்லதனஞ்
சரிந்துவிழச் செய்தாய் தனிப்பேரை வாழ்வாடையே 70

பிழைப்பதற்கென்செய்வாலெனக் கூட்டுக, || சிலசிர்
ன நக்திவதனஞ்சிரித்து விழச் செய்த சரிதம், பேரூர்ப்
ஶாணம் டன்னுப்படலத்தாலுணர்ப்படும்.

வேறு

ஈயிற் புலிசெறி யுடனிற் சமுதாய மன்றிற் கடுமரை நோறி
ஓமனு, நாயிற் கடைபடுத்திபற்குன்றகு ணலமீ பூஷா
ங்கள்காடேய, மாயத் தவர்கொடு ஞாயிற் போடிபுது மாறிற ஏ
ங்குபுரி மாதேவே, தாயிற் கருணைப் பேரைப் புவிசுதாழு
தண்பே னாயிற்குறை யெங்கோவே

71

கேள்வே யருணிகூர கடலேவுணமலி குன்றே மன்றிடை
நடயாடுத். தேவே செழுமறை முடிமே னியபர சிவமீ ச
ங்குதொழு முபைபாகா, முலேவுடனைமுத தூறவா தணை
ளின் முட்டுண் டுழிதரு முழுமூட, னுவே னையுமுயர் குதி
யார் தரவருளர்சே பேரையிலம்மானே

72

மானு வெழிள்ளக் கேளோ வடக்கிசை மகனே வளர்தரு
வேயென்று, தெனூர் கவிபல புலச்சி ருமியிடை செகுமுங்
குறுநோயு மீறாத, நோனு அதியினர் மீதே புக்களிர்
நங்கட்டு கெதுவிழை வயர்பேரை, ஞானு கரணை யமைத்
தோர் கவிதணை நகில்லீர் தநூட்டித்தானே

73

தானு கியபர சிவமீ முக்குதாழில் கருமா நயனரி யானு
யும், வானு யஸ்ல்புனல் பண்கா லாயும் வயங்கும் போது
வனத்தானே, மேனான்னின்கெட நானு னிலமிசை மேவிப்
பலனினே புரியாதே, யானு னினதடி யற்றே பணிபுரி தரு
மா றநுநுதியையாவே

74

வேதத்தடைவரு சிலையுங் குறுகினர் விழைபெந் தகைய
வரானுது, மேதற்குரியவ ரெனான் சிரமிசை மினிகுஞ்
அதனைப்பெற்று விழும்பிபதொருபொருளை எத்தாலே
யானுதும், என்றதற்குப் புண்ணியபாங்க் செய்யகளைப்
டையவரானு மெனப்பெருள்படு மாற்றிக்

(४१५०)

சுகரரையும்வித்த, தேவைப்புண்டிலை பள்ளார் புரூர்
மதி யணர்வித்திட சினை யணர்வே, பேதப்படுவது மீண்டும்
னே பேரூயிலோ விருநில நர்தாமே 75

மேகங் தவழூப ரிக்கமே எட்டயினும் விபரை விலைமுழுமுழு
முன்னேறி, யாகங் குறுகி யோனித்தாலுஞ்சிறி களவுக் கா
ருமன் விடானன்றிப், நிபாகம் பெறுவது மிலை உறுதிஸ்ஸ
படியப் பழமல் மொங்கா, னேகன் போது வனத்துனிழை
யஷ் யெய்தீர் விரைவினி அப்பீரை 76

॥ ஏட்டுவ்வரைந்தவழூத்தா சின்னை விரைஞ்சுற்கெண்ணு
பதுவரின்பந், தீட்டியகல்வி னெழுத்தாமவ்வழிசீசர்க்கோ
ங்க கிருதிற னும்பற்றூர்க், கோட்டிய நீரி னெழுத்தாமே
ன்ன வுணர்வதே தொழுமொரு சிறியேற்கு, விட்டியன்
ஏட்டாய் போதுவனத்தொளிர் விடாஞ்சாளனிளக்கேயோ

விளக்குத் தெறவொரு கண்ண வெற்றிய மேலேங் காண
நிருத்தஞ்செய், தளவுக் குறுக்கை பாகா வாட்கீகன் சாநும
உபிறவா நெறியுற்ற, மளவில் உகம்பலைகொள்ள தென்று
மடைந்தின் பார்தா நுகர்வானில், விளவற் கந்தெறி யருள்
வாயின்ன வியப்புங் குற்றுவியப்பாமே 78

மேணி தனர்க்கிரு கால்கை யயர்க்கிரு விழிக் விருந்து
டோகு கோஞ்சுமி, நானில மீதுகளாடி நடந்திடு நான்ன

ஒதப்புண்ட-கங்கை, த இறையமீன்வைப்புண்டமதி - கா
கிரன். நிபழமலம் பாகம் பெறுவது மிலைபெனக்கூட்டுக
ரட்டுவெழுத்து-சிறிது நாழினழிவது, கல்லிவெழுத்து
அழிபாதது. கீசிவெழுத்து உடனேயழிவது. உபிறவாகீ
நி-பேருப்பரியாயாக்களிலினுன்று. உடைபலை-நுக்கம்

MAHAMAHOPADHYAYA.

நாட்காலி நாட்டாமன், தேமனிலை சின்றற ஞார்வதொழி லாளிகள் ஸ் போன்று மன்றாறு விலங்மா னே, நாளி னடைக்கல ரெம் ன்னி ஜு மாத்துபு தேசர்வி வரந்து நயந்தருண்மே 79

போர்வாக்கிலை தோடி யகர்வகாரு விடைதனை பத்திர
மாக்கிகாண் தீட்டா.த்தீரு கெற்றிக்கடையாரெயின்மூன்றையு
மேங்கடயாபரனைமேனால், காரு வனத்தினு போர்ந்த
ஞாப்பரி சலச மலர்ப்பக னேபேருங்க, காருநாம் கக்கா
னேயனி பாய்வின தன்பர்கள் வகங்கொளும்வர்ம்வினை தேய
வேறு

வாழ்வை யுன்னி வருந்தி மதியிலா
தேழப வத்தி னிடர்ப்பால் மேழையேன்
ஏழ்வ கன் றுன் சாண்டனைச் சார்க்கிடுஞ்
குழ்வ சொற்றருள் பேரையங்க் சோதிதேய 81

சோதி யுன்னாத் கொண்டர்க்குத் தொண்டுசெய்
தீதி யேயர்ந்தந் தெற்றின் றிடாத வென்
தீதி யாவுங் களோக்கருள் செய்க நற்
போதி மாவன மேசிய புண்யனே 82

புண்ணி பத்திருப் பேரைப் புனிதனை
நண்ணி வாழ்த்துத னன்னெறி யன்றிசீப்
மண்ணிற் பற்பல தெய்வதம் வாழ்த்தங்கெம்
புற்றுறி ழீபுது புன்னெறி நாடி தேஷ 83

நாடி மார்கு னாநந்த நாடக
மாடி நின் கூடு கண்பு செய் வார்த்தமை
கூடு மாறு குறித்தருள் பேரைவாழ்
தேடுது வர் செவி சூழிய வள்ளலே 84

ஆடையாகிரும்பின்மூன்றையு மீருஷ்நற்றிக் கெண்டுதி
முடிக்க.

39 10
८८५०)

வள்ள லெனின் மலரமக் கன்டிபண
அள்ளத் தூடில் தாயினு முன்னருள்
வெள்ளத் தூடிரும் வைட்டைக் கொழிக் கிலை
னெள்ளி டாதருள் பேரூரயி லெந்தையே 85

எந்தை யாயெனை மீன்றரு டாயுமாய்ச்
சிந்தை யாகுலங் தீர்த்தருள் || தீதசியாய்
ங்கது பேரேயில் வாழ்ப்பட்டி நாயக
னெந்த வேணையு மென்னுள் விருப்பனே 86

இருத லீக்க ணெறியுறு மிக்கன
மருவி நாப்பன் வருந்து மெறும்பெனத்
தகரயின் மீது தனித்திட வின்றி கீய
பெரிது வந்தருள் பேரைப் பரமனை 87

யரம னெனின் பழவடி யாரோ இந்
தரமி லாலைனை யுங்கடுத் தாண்டுநற்
நீநிரம விக்தருள் செய்யபொன் மேனியிலி
லரவ மார்த்திட்ட பேரையை மண்ணலே 88

அண்ண லீப்புர முன்று மழலெழுப்
பண்ணும் வெண்ணைகப் பேரைப் பரமனை
நண்ண லாதபுன் னுயனை யாரையே
யெண்ணில் மேவு மியம்பரு மின்னலே 89

இுன்னன் மேவி யிடர்ப்பட லேழையே
னென்ன வின்றல் நீயறி யாதல்
பென்னு பேரைப் பதிவள ரீசனே
யுள்ளு வாயொழிக் கிப்பவ மோடவே 90
தேசி-குருவன் டி. திரும்-கசி. பென்னுதல்-துதித்தல்

வேறு

ஒட்டிடமுலா நந்தவள்ளுக் கதும்பியுள்ள முவக்காராத
னேத்து மொருவாபோற்றி, வாட்டிமல பந்தமற சினிங்கு
கால வன்வழிபட்டருச்சித்த வள்ளால் போற்றி, நாட்ட
விதிப்பரிமொழியை நயந்து மேசி நளிர்காமதீஞ்சுதொழு
நாதா போற்றி, கொட்டமிலாச் சுரப்பக்ஞின் கண்ணா விந்த
குளப்பினைழிற் சுவடணித்த குழகாபோற்றி 91

போற்றிகெடு மானடனங் காண்பான் வேண்டப் பொரு
வருகோ முனியரகப் புரிந்தாய் போற்றி, விற்றிருந்த வ
யன்பட்ட முனிவனுக வேதமுறை தெரிக்கிடக்கூசப் பிம
லாபோற்றி, நாற்றிசைக்க ஸ்ரூல்விரவப்போதிமங்குன்
ஞானாடகங்கிற்று நம்பாபோற்றி, பாற்றநிய வளிக்கூ
தா னவரால் வரனேர் பயமடையா தாண்டவேழிற்பானே
போற்றி 92

பரசிமுரு கணைமருதச் சிலம்பிற் ரேவர் பாதக்குர் தன்
பொழியப்பணித்தாய்போற்றி, விரசகொடுஞ்சுமதிபெரும்
பாவம் வீட்டிவீடாத சிவலோகத் துய்தாய்போற்றி, அ
சௌகருவன் முசுவதன மாற்றிமக்க ளாண்ஜமார் தாச்
செய்த வடிகேன் போற்றி, சுரபதிமே சியசாபமொழிக்
கு முன்போற் றுதைபோக நங்கிடக்கூசப் துரையே
போற்றி 93

அருசியறு கரிகாற்கிள் ஸிவபேம் வற்ற தேவாத கொ
லைப்பழியைத் தொலைத்தாய்போற்றி, மருசியநம் வன்

இது முதல் 48-வது செய்யுளிரண்டாயதடி விறுதிய
ஏற்யும் ஸ்தலப்பாரணக்கதைகள் யாழுமைமங்குடிட
தாம காணக.

கேள்டப் பெருமான் காண வயன்மள்ள னெநடித்தவா
தாபோற்றி, கருவினிகங் திடுதில்லை மறையோர் காளைக்
களின்றிருச் சிற்றம்பலத்தைக் கண்டாய்போற்றி, திருளி
ளங்கு காஞ்சிநதி கண்ணைப்போக்கு தேவர்விடத்தாலயர்வு
தீர்த்தாய் போற்றி 94

தீர்வுகண்ணுற் றரியபல விம்மிதங்கள் செறிந்திலகக்கொ
ண்டபர சிவமேபோற்றி, யோர்விலனுப் மால்பகியண் று
ரைத்த வியாதற் குற்றபெருங் குற்றமகை யொழித்தாய்
போற்றி, யார்வமுடன் விசவாமித் திரளிலைநூச மதற்கி
ரங்கி வரங்கள்பல வளித்தாய்போற்றி, பேர்வியமற் குறுத
ரச நிலைபெற் றுனப் பெருங்குழுமான் றுக்கியவெம் பிரா
னேபோற்றி 95

மிரிவிலனுபத் தொழுவைதன் காஞ்சித் தீர்த்தம் பேரூரின்
பெற்றியறக் கெரித்தாய்போற்றி. பரிவினெடுகெனரிதவ
நிலைசோ திக்கப் பல்கீளிக் கிறைபயக்கப் பளித்தாய்,
போற்றி, கெரிவறலு முழுமதன்பா லண்பா யாங்கு திரு.
மணங்கிசப் தருளியவெங் கேள்வை போற்றி, புரிவிசய ஜோ
லவற்குத் தெய்வ யானை புதுக்களின் மணங் சூட்டும்
புண்யா போற்றி 96

புண்ணியமெபக் தவக்குசக்து வசனுர் வேட்ட புக்கிரப்
பேறவித்தவருட் புனிதா போற்றி, நண்ணுதொழுதோய்
கன்று பளிகள்செய்து நற்குலசீச கானுப்தல் நயந்தாய்
போற்றி, வண்ணமலி திரிகால வனவன் மாட்டுவந்தசெயி
ரஹத்தாண்ட மணியேபோற்றி. யெண்ணாரிய வுபதேசமு
மையாண் மேஷி யிடையறுக் களிப்பெய்த விசைத்தாய்
போற்றி 97

போற்றுமெர்கு திருநீற்று மேட்டுப் பூதி புனைந்தவர்கள் வேண்டுவன புகுப்பாய் போற்றி, தேற்றியுளம் விசேடத் தைகள் செய்வார்க்குச் சித்திமுத்தி யளைத்துமருள் செல்வா போற்றி, கூற்றுவளை யுதைத்ததிருத் தாளின்மீது குலவுமறைச் சிலம்பணிந்த குழகா போற்றி, எற்றுவரிக் கொடியுயர்த்த யெந்தாய் போற்றி யெழிற்பேரைப் பதிய மர்ந்த விறையே போற்றி

98

எந்துமொரு மரக்கலமாய்ப் பவநீ ரூறு மிரும்பிறவிச் சாக ரத்தை யிகக்கேதே யேறிக், தெந்துளவு மாலவற்குஞ்செதரித ஞேற்றாத தேங்கமலப் போதனானின் நிருத்தாண்மீது, போந்தடி.யே எல்லேவு வருளே கூடும் போதெந்தப்பீபா துணரப் புகல்லா கையா, பாந்தண்முடி மீதனிந்த சிவ னே பேரைப் பரம்பரைன பசுபதியே பவளாக் குன்றே 99

குன்றமெறிக் தவனிலத்துங் குலிசப் புத்தேள் குலங்மொ ரு நிலத்து மெழிற் கோபா வன்று, வின்றுவதே தருங்கிலக் கும் வருணைப் புத்தே னெணுநிலத்து முறுஞ் செல்வ மற விட்டேகி, மன்றினடம் புரினின்ற பெருமா ஊள்ள மக்கும் ந்தெநதத் தலத்தினுஞ் சீர்வாய்க்க தென்று, சென்றடை யுங்கிருப்பேறு ஏடைக்கில் வேழை சேர்வரிய வவன்கார ஜைத்திருப்பெற் றேனே

100

—
திருப்பேருங் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றும்.

நடேசர் அச்சுபங்கிராமை, கோயமுத்துர்.
MAHAMAHOPADHYAYAI,

